

DE KLAPROOS (Engels: poppy)

In onze expositie hebben wij een aantal 'Poppies'. Over het ontstaan en gebruik van deze klaproos als symbool worden nogal eens vragen gesteld. Uit het verenigingsorgaan van de Bond van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers 'Strijdend Nederland' van september 2008 een mooie beschrijving.

De slagvelden van de Wereldoorlog I zagen er uit als een maanlandschap. Door de zware artilleriebeschietingen was het landschap helemaal aan flarden geschoten.

De grond werd vervuild door de chemicaliën van de springstoffen, zware metalen en gifgassen. Niets leek hier meer te kunnen groeien.

De klaproos echter gedijt goed op onvruchtbare grond.

Het omgeploegde slagveld bij o.a. Ieper wat compleet was 'omgeploegd' en bezaaid met lijken, kwam de klaproos uitbundig tot bloei.

De Canadese legerarts John McCrae (1872-1918) schreef kort na de tweede slag bij Ieper het gedicht 'In Flanders Fields'.

Dit gedicht is mede de aanzet geweest om de poppy in Gemeenebestlanden het symbool te maken van herdenkingen van oorlogsslachtoffers.

McCrae stierf op 28 januari 1918 op 45 jarige leeftijd.

In Flanders Fields

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row en row
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.
We are the dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow
Loved, and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

In Vlaamse velden bloeien de klaprozen
Tussen de kruizen, rij aan rij
Dat merk onze plaats en in de lucht
De leeuweriken, nog steeds dapper zingen, vliegen
Schaarse hoorde midden van het kanongebulder.
Wij zijn de Doden, Enkele dagen geleden

Leefden we nog, voelden de dauw, zagen de zonsondergang gloeien,
Beminden en werden bemind en nu liggen we
In Vlaanderens velden.
Neem ons gevecht met de vijand:
Tot u gooien wij, met falende hand
De toorts; de jouwe hem hoog te houden
Als gij breekt met ons die sterven
Wij zullen niet slapen, ondanks dat klapprozen groeien
In Vlaanderens velden.

De klapproos is vervuld van symboliek. Niet alleen zijn de blaadjes rood als het bloed van de gevallenen, en is het binnenste zwart, de kleur van rouw, in het hart van de bloem is ook een kruisvorm te zien. Het Christelijk symbool van lijden en verlossing.

Op 11 november 1918 werd het staakt het vuren afgegeven.
De Eerste Wereldoorlog eiste als tol ruim 9.737.000 doden.

Voor het gehele artikel verwijs ik u naar bovengenoemde uitgave van de BOSS (meer dan de moeite waard)

Chris Sangers.

Bronnen:

Strijdend Nederland Verenigings Orgaan van de Bond van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers BOSS, 64ste jaargang, 21 september 2008.

www.firstworldwar.com